

Nem megy

VISSZHANG - LXIV. évfolyam, 31. szám, 2020. július 31.

Marosán György – mint írja (*A Z generáció találkozása a sokkarú rablóval*, *ÉS*, 2020/29., júl. 17.) – eltévedt a Makrov-lánc útvesztőiben. Olyannyira, hogy már a nevét is eltéveszti, hisz a sztochasztikus folyamatokat vizsgáló orosz matematikus Andrej Markov volt. Lényegtelen elírás. Viszont a számtalan szórakozási lehetőség, amelyet a szerző sokkarú rablónak nevez, már az ókorban is létezett. És igaz, nem a játékgépekre hajztak, de legalább annyi féle változatban jelentkeztek, és legalább olyan szórakoztatónak bizonyultak. Elég, ha az akkoriban oly olcsó, de egzotikusabbnál egzotikusabb kéjnőkre emlékezünk, akik közül a választás bizony nehéznek mutatkozhatott, vagy az ételekre, a lukulluszi lakomákra. A szabadidő eltöltése és pénzük elköltése ugyanolyan dilemmák elé állította a kétezzer évvel ezelőtti fiatalembereket, mint a mai generációt. A dokumentumok szerint Pompei aranyifjainak ugyancsak a bezsebelhető kényeztetések közötti választás okozta a legnagyobb gondot, minthogy a javakat számukra a rabszolgák már előállították. A különbség, hogy a maiaknak a robotok dolgoznak. Ennek a mihaszna rétegnek az egyes korszakokban cirkuszt, vallási ceremóniákat vagy kábítószert biztosítottak, és gondolataikat ezzel foglalták le, hogy a társadalom működését zavargással ne keserítsék. Lehetne persze műveltséget is átadni nekik, a színész-újságíró-sportoló-manöken négyszögön kívül más életpályát vonzóvá tenni, a külsini ragyogást meghaladó eszményeket bemutatni számukra, hogy ne boldogtalanul töltsék el egyre hosszabbodó várható élettartamukat. De valamiért ez nem megy.